

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: J. H., narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2020 č.j. MPSV-2020/80418-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 4. 2020 č.j. MPSV-2020/80418-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ze dne 27. 1. 2020 č.j. 157874/20/AB, sp. zn. 110242-19-AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „úřad práce“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo dle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 117/1995

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

Sb.“) rozhodnuto tak, že žalobci se nepřiznává dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 31. 7. 2019. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí mu bylo doručeno dne 22. 4. 2020.

II. Žalobní body

2. Žalobce nesouhlasil s tím, že by úřad práce byl oprávněn příspěvek na bydlení nepřiznat, neosvědčila-li osoba společně posuzovaná skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, neboť následek nepřiznání dávky je možný pouze v případě, že takovou povinnost poruší příjemce dávky, a to podle ust. § 61 odst. 2 části za středníkem zákona č. 117/1995 Sb. Pokud však součinná není společně posuzovaná osoba podle ust. § 61 odst. 4 téhož zákona, nelze z tohoto důvodu dávku nepřiznat, zákon takový důsledek nestanoví. V daném případě, kdy společně posuzovaná osoba měla osvědčit výši příjmu za 2. čtvrtletí 2019, mohl úřad práce vyzvat žadatele k odstranění nedostatků žádosti podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu, jelikož takový doklad je náležitostí žádosti podle § 68 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb., pokud by je žadatel neodstranil, mohl úřad práce řízení o žádosti zastavit podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, to však úřad práce neučinil.
3. Měl za to, že napadené rozhodnutí je tak nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky, navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce dne 31. 10. 2019 požádal o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s nárokem od 31. 7. 2019, v žádosti bylo chybně uvedeno jméno žadatele, nebyla uvedena společně posuzovaná osoba, nebylo uvedeno číslo bytu, k žádosti nebyly doloženy žádné doklady. Výzvou ze dne 12. 11. 2019 úřad práce žalobce vyzval k opravě žádosti a k doložení rozhodných skutečností, dne 3. 12. 2019 žalobce žádost doplnil, o osobě společně posuzované bylo doloženo Prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky, dne 14. 12. 2019 úřad práce zjistil, že společně posuzovaná osoba L. H. podával za rok 2018 daňové přiznání, v němž uvedl příjem ze závislé činnosti, ze strany žalobce ani společně posuzované osoby však tato skutečnost nebyla úřadu práce oznámena. Proto byl žalobce dne 5. 12. 2019 vyzván, aby doložil řádně vyplněný doklad o výši příjmu společně posuzované osoby, žalobce však na to nereagoval, úřad práce vyzval dne 3. 1. 2020 společně posuzovanou osobu, aby uvedenou skutečnost doložila, ani z její strany však nebylo na výzvu reagováno, a úřad práce žalobci dávku nepřiznal, neboť k výzvě nedoložil skutečnosti rozhodné pro nárok.
5. Poukázal na ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., ze kterého jednoznačně vyplývá, že povinnost na výzvu správního orgánu osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok má každý účastník řízení, nikoli jen příjemce dávky, následek v podobě nepřiznání dávky v případě neuposlechnutí výzvy se musí týkat účastníka v postavení žadatele o dávku,

nikoli příjemce dávky, jemuž může z povahy věci být dávka odejmuta či zastavena výplata.

6. Měl za to, že zákon č. 117/1995 Sb. obsahuje speciální úpravu postupu správních orgánů pro případ, že žadatel neosvědčí skutečnosti rozhodné pro nárok, není tedy na místě použití obecné úpravy dle správního řádu. Nadto neosvědčení skutečností rozhodných pro nárok není podstatnou vadou žádosti, která by bránila pokračování v řízení, je to důvod pro nepřiznání dávky. Žalovaný byl přesvědčen, že v řízení bylo postupováno řádně a dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení nebyla žalobci přiznána pro nesplnění povinnosti uvedené ve výzvě a nedoložení skutečnosti rozhodné pro nárok dle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. v souladu se zákonem. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
8. Žalobce dne 31. 10. 2019 podal u úřadu práce žádost o příspěvek na bydlení, požádal o přiznání dávky od 31. 7. 2019, sdělil, že uvádí příjmy za II. čtvrtletí 2019, neuvedl číslo bytu ani žádnou osobu, která je společně s ním v bytě hlášena k trvalému pobytu, uvedl chybné křestní jméno.
9. Úřad práce zaslal žalobci výzvu ze dne 12. 11. 2019 podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., aby se osobně dostavil na úřad práce s panem L. H. k doplnění a opravě informací v žádosti, aby doložil příjmy za 2. čtvrtletí 2019 pro osoby L. H. a J. H. a doklady o výši nákladů na bydlení a o zaplacení nájemného na 2. čtvrtletí 2019.
10. Žalobce dne 3. 12. 2019 podal u úřadu práce doplněnou žádost o příspěvek na bydlení, požádal o přiznání dávky od 31. 7. 2019, sdělil, že uvádí příjmy za II. čtvrtletí 2019 a že společně s ním je v bytě hlášen k trvalému pobytu L. H., připojil řadu příloh. V dokladech o výši čtvrtletního příjmu ze dne 3. 12. 2019 sdělil žalobce úřadu práce, že je registrován Finančním úřadem pro hlavní město Prahu k dani z příjmu fyzických osob, sdělil své příjmy za příslušné období 2. a 3. čtvrtletí 2019. Předložil úřadu práce prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky osoby L. H. za 2. a 3. čtvrtletí 2019, dle kterých L. H. neměl v příslušném období žádný rozhodný příjem.
11. Úřad práce výzvou ze dne 5. 12. 2019 vyzval žalobce podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., aby do 8 dnů od doručení této výzvy doložil řádně vyplněný doklad o výši čtvrtletního příjmu za 2. čtvrtletí 2019 a potvrzené příjmy za celý rok 2018 za jednotlivé měsíce zvlášť osoby L. H. a pracovní smlouvu pro tuto osobu, neboť po sehrání dat z finančního úřadu bylo zjištěno, že si pan L. H. podával za rok 2018 daňové přiznání a měl příjmy ze závislé činnosti. Žalobce byl poučen o následcích nesplnění této povinnosti. Výzva mu byla doručena dne 9. 12. 2019.
12. Úřad práce výzvou ze dne 3. 1. 2020 vyzval L. H. podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., aby do 8 dnů od doručení této výzvy doložil řádně vyplněný doklad o výši čtvrtletního příjmu za 2. čtvrtletí 2019 a potvrzené příjmy za celý rok 2018 za

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

jednotlivé měsíce zvlášť osoby L. H. a pracovní smlouvu pro tuto osobu, neboť po sehrání dat z finančního úřadu bylo zjištěno, že si pan L. H. podával za rok 2018 daňové přiznání a měl příjmy ze závislé činnosti. Adresát byl poučen o následcích nesplnění této povinnosti. Výzva mu byla doručena dne 7. 1. 2020.

13. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020 úřad práce žalobci nepřiznal dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 31. 7. 2019 s odůvodněním, že byl písemně vyzván, aby ve lhůtě 8 dnů osvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, konkrétně měl doložit doklad o výši čtvrtletního příjmu za 2. čtvrtletí 2019 a potvrzené příjmy za rok 2018 pro společně posuzovanou osobu L. H., nar. X, písemná výzva byla žalobci doručena datovou schránkou dne 9. 12. 2019 a společně posuzované osobě L. H. datovou schránkou dne 7. 1. 2019, ve výzvě bylo obsaženo upozornění, že pokud žalobce výzvě nevyhoví a neosvědčí uvedené skutečnosti, může mu být dávka nepřiznána. Vzhledem k tomu, že žalobce výzvu neuposlechl, bylo rozhodnuto tak, jak je výše uvedeno, úřad práce citoval ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb.
14. Žalobce podal dne 11. 2. 2020 proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání. Byla mu zaslána výzva úřadu práce k doplnění odvolání, na kterou však nereagoval.
15. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 22. 4. 2020, v odůvodnění žalovaný poukázal na ust. § 61 odst. 2, 3 a 4, § 68 odst. 1 písm. b) a e), § 6 písm. b) bod 1 a § 24 zákona č. 117/1995., rekapituloval průběh řízení včetně výzev zasílaných úřadem práce žalobci k doplnění rozhodných skutečností. Uvedl, že účastník řízení je povinen objasnit veškeré skutečnosti, které jsou rozhodné pro zjištění nároku na dávku, účastník řízení je povinen doložit skutečnosti uvedené ve výzvě dle ust. § 61 odst. 2 daného zákona, společně posuzovaná osoba je též povinna osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu a doložit skutečnosti uvedené ve výzvě. Zjistil, že společně posuzované osobě L. H. se sehrál z FÚ příjem za rok 2018 s výměrou ve 2. čtvrtletí 2019, tyto skutečnosti mohou mít vliv na nárok nebo výši dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení, úřad práce proto vyzval žadatele a společně posuzovanou osobu k objasnění příjmů za rozhodné období rok 2018 a 2. čtvrtletí 2019 společně posuzované osoby. Společně posuzovaná osoba L. H. potvrdila svým podpisem v žádosti, že dává výslovný souhlas k tomu, aby státní orgány a další právnické a fyzické osoby sdělily příslušnému úřadu, který o dávce rozhoduje nebo ji vyplácí, výši příjmu, údaje o přihlášení se k trvalému pobytu. Na základě tohoto zjištění byli žalobce a společně posuzovaná osoba podle ust. § 61 odst. 2 a 4 zákona č. 117/1995 Sb. vyzváni, aby doložili doklady o příjmu společně posuzované osoby, na výzvu nereagovali a požadované doklady nedoložili. Žalovaný shledal, že účastník řízení nesplnil povinnosti uvedené ve výzvě a úřad práce na základě toho rozhodl o nepřiznání dávky v souladu s ust. § 61 odst. 2 a 4 zákona č. 117/1995 Sb., v postupu úřadu práce ani v napadeném rozhodnutí neshledal pochybení.
16. Finanční úřad pro Hlavní město Prahu sdělil v přípisu ze dne 11. 5. 2020 úřadu práce k jeho dotazu, že k přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2018 doložil daňový subjekt L. H. potvrzení od zaměstnavatele X.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

17. Úřad práce se v žádosti ze dne 27. 5. 2020 obrátil na X s dotazem, od kdy do kdy byl u nich pak L. H. zaměstnán, v jakém pracovním poměru a jaký byl jeho čistý příjem za každý měsíc v roce 2018 do teď.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb. nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.
21. Podle ust. § 7 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb. jde-li o příspěvek na bydlení, považují se za rodinu všechny osoby, s výjimkou osob uvedených v odstavci 4, které jsou v témže bytě hlášeny k trvalému pobytu; podmínka, aby spolu trvale žily a společně uhrzovaly náklady na své potřeby, se však nevyžaduje.
22. Podle ust. § 61 zákona č. 117/1995 Sb. byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn. (odst. 2) Osoba společně posuzovaná je povinna v souvislosti s řízením o dávce a) osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, b) písemně ohlásit krajské pobočce Úřadu práce změny ve skutečnostech, které osvědčila podle písmene a). (odst. 3) Osoba společně posuzovaná je povinna splnit povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a) na požádání oprávněné osoby. Pokud osoba společně posuzovaná odmítne splnit povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a), je krajská pobočka Úřadu práce povinna vyzvat společně posuzovanou osobu, aby tyto povinnosti splnila do osmi dnů ode dne vyzvání; krajská pobočka Úřadu práce může s osobou společně posuzovanou dohodnout pro splnění uvedených povinností dobu delší než osm dnů. Povinnost uloženou v odstavci 3 písm. b) je osoba společně posuzovaná povinna splnit do osmi dnů ode dne, kdy ke změně skutečností došlo. (odst. 4)

23. Podle ust. § 68 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1995 Sb. žádost o dávku musí obsahovat kromě náležitostí stanovených správním řádem doklad o výši příjmu oprávněné osoby a společně s ní posuzovaných osob (§ 5) v rozhodném období (§ 6) v případech, kdy je přiznání dávky podmíněno příjmem.
24. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce označil ve své žádosti o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení jako společně posuzovanou osobu L. H., zároveň předložil úřadu práce prohlášení této společně posuzované osoby, dle kterého neměla tato osoba v rozhodném období 2. čtvrtletí 2019 žádný příjem rozhodný pro přiznání této dávky. Úřad práce však na základě údajů od finančního úřadu zjistil, že společně posuzovaná osoba L. H. podávala za rok 2018 daňové přiznání, ve kterém uvedla příjem ze závislé činnosti. Úřad práce se obrátil primárně na žalobce, informoval jej o tomto zjištění a vyzval jej, aby doložil příjmy společně posuzované osoby za rok 2018 a za 2. čtvrtletí 2019, zároveň jej poučil o tom, že pokud danou povinnost nesplní, může mu být výplata dávky zastavena, dávka odejmuta nebo nepřiznána. Teprve poté, co žalobce na tuto výzvu nereagoval, obrátil se úřad práce na společně posuzovanou osobu a zaslal jí obdobnou výzvu, ani společně posuzovaná osoba však požadované údaje nedoplnila.
25. K povinnosti žadatele doložit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku se vyjadřoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 3. 2009, č.j. 6 Ads 22/2009-51, č. 1902/2009 Sb. NSS, kde uvedl, že *„Příjemce příspěvku na bydlení nesplní jemu uloženou povinnost, jestliže k žádosti o přiznání této dávky nepředloží potvrzení o výši příjmů ze závislé činnosti, ačkoliv v rozhodném období takové příjmy měl. Jestliže v důsledku tohoto opomenutí byla dávka státní sociální podpory vyplacena v nesprávné výši, je ve smyslu § 62 odst. 1 věty první zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, splněna první tam uvedená podmínka pro vrácení neprávem přijaté částky, resp. rozhodnutí o uložení povinnosti příjemci přeplatek na dávce vrátit.“* V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud též uvedl, že žádost o dávku musí obsahovat také doklad o výši příjmu oprávněné osoby a společně s ní posuzovaných osob v rozhodném období v případech, kdy je přiznání dávky podmíněno příjmem.
26. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 22. 3. 2017 č.j. 3 Ads 90/2016-46 zabýval situací, kdy žadatel o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení na výzvu správního orgánu nedoložil rozhodné skutečnosti, a posuzoval, zda nevyhnutelným následkem nesplnění výzvy správního orgánu mělo být zamítnutí žádosti o dávku podle § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. Shledal, že stěžovatel výzvu k osvědčení rozhodných skutečností nesplnil, přitom bez osvědčení těchto skutečností nebylo možné o dávce příspěvek na bydlení rozhodnout, žalovaný tak podle § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. zamítl žádost stěžovatele o dávku příspěvek na bydlení v souladu se zákonem. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že v této situaci se přitom jedná o jediný možný relevantní následek nesplnění výzvy, správní uvážení o jiném následku nesplnění výzvy zde není na místě.
27. V daném případě úřad práce postupoval zcela v intencích zákona č. 117/1995 Sb., zejména jeho ust. § 61 odst. 2 a shora uvedené judikatury, v situaci, kdy žadatel neuvedl v žádosti rozhodné údaje, jej v souladu s daným ustanovením vyzval k uvedení

konkrétních rozhodných skutečností, řádně jej poučil o následcích nesplnění této výzvy. V případě nečinnosti žalobce se úřad práce následně obrátil též na společně posuzovanou osobu, aby osvědčila skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, což mu umožňuje ust. § 61 odst. 3 a 4 zákona č. 117/1995 Sb. Úřad práce a dále též žalovaný však nezaložili své rozhodnutí o nepřiznání dávky na tom, že skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku neosvědčila společně posuzovaná osoba, jak mylně dovozuje žalobce, avšak odůvodnili je tím, že podkladem pro nepřiznání dávky je nesplnění povinnosti žalobce doložit rozhodné skutečnosti ve smyslu ust. § 61 odst. 2 předmětného zákona. To je zcela zřejmé z prvostupňového rozhodnutí, které ani nezmiňuje ust. § 61 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb., i z napadeného rozhodnutí, které sice poukazuje též na povinnosti společně posuzované osoby dle ust. § 61 odst. 3 a 4 zákona č. 117/1995 Sb. a na to, že vedle žalobce ani společně posuzovaná osoba na výzvu nedoložila požadované doklady, v závěru však uvádí, že žalovaný neshledal pochybení v rozhodnutí úřadu práce, který nepřiznal dávku příspěvek na bydlení vzhledem k tomu, že účastník řízení (tj. žalobce) nesplnil povinnosti uvedené ve výzvě. Tedy, žalovaný následek v podobě nepřiznání dávky státní sociální podpory spojil výlučně s nečinností žalobce, nikoli společně posuzované osoby. Žalobní námitka je tak nedůvodná.

28. Nelze souhlasit ani s žalobní námitkou, dle které měl úřad práce v případě nesplnění povinnosti společně posuzované osoby osvědčit rozhodné skutečnosti vyzvat žalobce k odstranění nedostatků žádosti podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu, a pokud by je žalobce neodstranil, měl úřad práce řízení o žádosti zastavit dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Z formulace ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. je totiž patrné, že se jedná o zvláštní právní úpravu oproti obecným předpisům, ve které zákonodárce stanovil odlišný následek neodstranění vad žádosti, a sice zastavení výplaty dávky, odejmutí nebo nepřiznání dávky. Při aplikaci obecné právní zásady „*lex specialis derogat legi generali*“ je nutné dospět k závěru, že zvláštní právní předpis (§ 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb.) má přednost před předpisem obecným (§ 45 odst. 2 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. c/ správního řádu), a žalovaný tak v této souvislosti nijak nepochybil, pokud postupoval dle zvláštní právní úpravy týkající se řízení o žádosti o dávku státní sociální podpory. Žalovaný pak v souladu s touto úpravou žalobce nejprve vyzval k doplnění rozhodných údajů a s ohledem na následnou nečinnost žalobce rozhodl o nepřiznání dávky.
29. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. června 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: X. X.